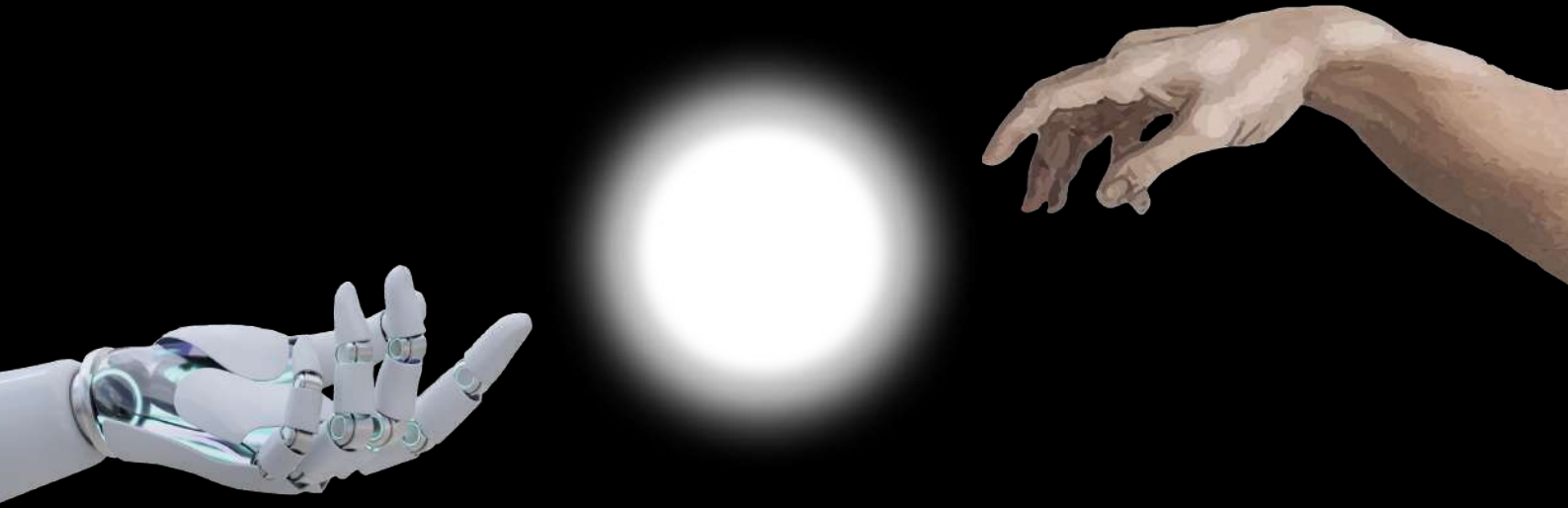

HALLO

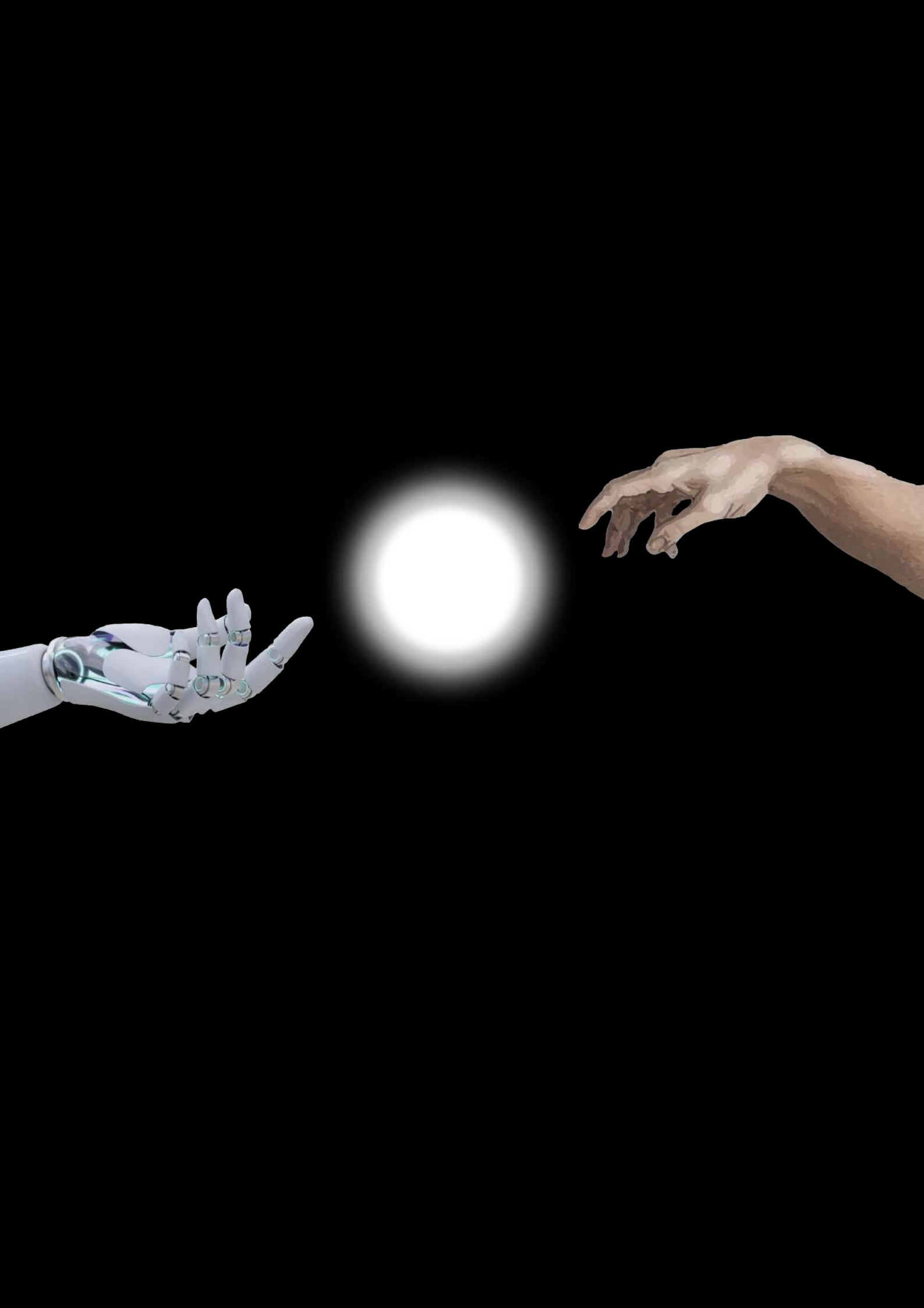

Ayın Teması: Zaman

Zaman, insanoğlu kendini bildiğinden beri merak edilip anlamlandırılmaya çalışılan bir kavramdır. Zamanı eğip bükerek ona geçmiş, gelecek, şimdi gibi isimler koyarak kendi doğamıza uydurmaya çalışır ve sıklıkla düzenine yenik düşeriz. Tek bir anıyı yakalayabilmek için çırpır dururuz ancak o hep kaçıp gider elimizden, zihnimizde silik bir görüntü olarak kalır.

Mitoloji : Afrodit

Yunan mitolojik evreninin en etkileyici ve çekici tanrıçalarından biri olan; aynı zamanda Olimpos'un en büyük 12 tanrı ve tanrıçalarına mensup olan Afrodit, Yunan mitolojisinde aşkın, güzelliğin, arzunun ve cinselliğin simgesidir. Dergimizin bu elinde, Afrodit'in ilginç hikayesini ele alacağız.

4	Giriş
6	Zamanın Edebiyattaki Yeri
11	Şiir Çevirisi
13	Ayın Mitolojik Karakteri
17	Sanat Köşesi
39	Ayın Öne Çıkanları
46	Özel Eğitim Köşesi
49	Etymology
58	Sizden Gelenler
68	Kaynakça

Editör: Esila Yunay Yavaş

Sanat Yönetmenleri: Damla Kısa

Oğuzhan Dican

Grafik Tasarımcılar: Rana Aleyna Çalışkan

Eda Erdağ

Sosyal Medya: Kübra Türkyılmaz

Yazarlar: Zeynep Arıtoprak

Esila Yunay Yavaş

Kübra Türkyılmaz

Damla Kısa

Rana Aleyna Çalışkan

Web Adresi: www.haloedebiyat.wordpress.com

Instagram: @haloidergisi

Eser alımı: haloidergisipau@gmail.com

“Bu elimizde emeği geçen tüm ekip arkadaşlarımıza teşekkür ederiz.”

Giriş

Damla Kısa

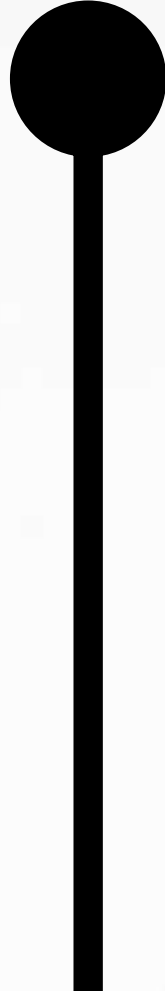
Zaman, insanoğlu kendini bildiğinden beri merak edilip anlaşılmaya çalışılan bir kavramdır. Zamanı eğip bükerek ona geçmiş, gelecek, şimdi gibi isimler koyarak kendi doğamıza uydurmaya çalışır ve sıklıkla düzenine yenik düşeriz. Tek bir anıyı yakalayabilmek için çırpınır dururuz ancak o hep kaçıp gider elimizden, zihnimizde silik bir görüntü olarak kalır.

Einstein'ın görelilik teorisine göre; zaman, mekân ve hareket birbiriyle bağlantılıdır, yani zamanın akışı bir gözlemcinin çevresindeki olaylara bağlıdır. Zamanın gerçek doğası bu kadar karmaşıkken insanlık olarak ona hükmetmemiz mümkün değildir. Onunla olan ilişkimiz yalnızca bir illüzyondan ibarettir.

Bu kadar kapsamlı bir kavram elbette edebiyatta da yerini bulmuştur. Edebi eserler aracılığıyla zamanın insan üzerindeki acı ve tatlı etkileri incelenmiştir. Zamana hükmetmeye çalışıp yerle bir olanlardan tutun, kendini zamanın kollarına bırakıp huzur bulanlara kadar birçok karakter insan ruhu boyunca edebiyat üzerinden gelip geçmiş ve okurlara yaşayarak değil okuyarak elde edecekleri deneyimler sunmuştur.

Zamanın Edebiyatındaki Yeri

Damla Kısa

“Zaman her şeyin ilacıdır.” Hepimiz bu atasözünü hayatımızda en az bir kere duymuşuzdur. Sahiden her şeye ilaç mıdır zaman, yoksa ilacını bulamadığımız bir lanet midir? Bu sorunun cevabı; belki de insanların, zamanın gelip geçiciliğine karşı sahip olduğu bakış açısına göre değişiklik gösterir.

Esasen, bir tarafı gülerken bir tarafı ağlayan bir maske misali ikiyüzlüdür zaman. Başa gelen talihsiz hadiselerin kalıcı olmadığını hatırlattığı için ilaç, neşeli anların elbet bir gün biteceğini fark ettirdiği için ise lanettir.

Bu, oldukça çetrefilli olan tema, edebiyatta da yerini bulmuştur. Elbette, farklı eserlerde zamanın farklı yönleri ele alınmıştır.

T. S. Eliot'ın, Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra ortaya çıkan yozlaşma ve bozulmanın etkisiyle kaleme aldığı, 20. Yüzyılın başlarındaki insanlığın durumunun anlamsızlığını konu alan "Çorak Ülke" şiirinde de zaman teması önemli bir yer tutar.

"Nisan ayı öldürür" dizeleriyle başlayan şiirde; normal şartlarda, canlanma ve yenilenmeyi temsil eden nisan ayına farklı bir gözle bakılır. Çünkü eskisi gibi değildir artık nisan ayı, o bir zalimlik yapmamıştır belki ama o varken yapılmıştır bütün zulümler. Ölü topraktan leylaklar çıkarır ama nafle, çünkü insanların ölü olduğu dünyada yeniden "doğuş" anlamsızdır.

Hayat aslında aklımızda kalan anılardan ibarettir, zihnimizin bize sunduğu ikişer dakikalık kısa filmleri başa sarıp izleyebilmek için katlanırız yaşamaya. Şimdiki zamanda yaşadıklarımız, sonsuza kadar sürecekmış gibi gelebilir. Anılarımıza inanılmaz boyutta anlamlar yükleyebiliriz, fakat tüm çabalarımıza rağmen, anılarımız son nefesimize kadar zihnimizin bize oynadığı oyunlar ile aslı hep değiştirilmiş bir hatıra olarak yer edinecektir.

Şiir, “Yoğurur anılarla istekleri, uyarır uyusuk kökleri bahar yağmuruyla.” şeklinde devam ederken insanların, bu anılar kafesinden kurtulmak için baharın canlandırıcı etkisine bir umutla baktığı gerçeğini okuyucunun önüne serer ancak akabinde ise “Kış, sıcacık tuttu bizi, örter toprağı unutkan karla, sürdürür kısır bir hayatı kuru köklerle.” diyerek insanın bu kısır döngüden hiçbir zaman çıkamayacağını, kış ayının yalnızca unutkan bir yorgan görevi gördüğünü ve insanlara gerçek dertlerini unutturduğunu hatırlatır.

Anlayacağınız bu eserde, zaman bir lanettir çünkü mevsimlerin bile eli kolu bağlıdır ve sadece doğal bir döngü içerisinde değişirken, insanın kendi hayatındaki döngülerin de benzer şekilde tekrarlayıcı olabileceğine dair bir mesaj vermektedir.

Zaman, anlamsız ve geçici olduğu kadar acımasızdır da. Bunun en büyük örneğini ise Shakespeare’in Hamlet oyununda görürüz. Bu oyun, hayatın anlamsızlığı, insanın kendi zihninin ona oynadığı oyunlar ve sürekli tekrarlanan döngülerin ele alındığı önemli bir eserdir. Hamlet, babasının ölümünden sonra büyük bir yıkım yaşar ve bu durum onu, ölümün kaçınılmazlığı gerçeğini düşünmeye iter.

Oyun, Hamlet’ in babasının hayaleti tarafından ziyaret edilmesi ve intikam yemini etmesi ile başlar. Ancak Hamlet, bu intikam yolculuğunda giderek deliliğe yaklaşır ve kendini kaybeder. Oyun boyunca, insanın kendi zihninin ona oynadığı oyunlar ve gerçeği görmekte zorlanması sık sık ele alınır. Hamlet, aslında Claudius’tan değil babasını kendinden alıp götüren zamandan intikam almak ister demek mümkündür. Çünkü vuku bulan olaylardaki öznelerin bir özelliği yoktur aslında. Cinayeti Claudius işlemeseydi bile bir başkası işleyecekti veya babası kendi eceliyle ölecekti belki de. Bu bağlamda Hamlet, gücünün yetmeyeceği bir kavrama, “zamana” meydan okudu. Gösterdiği çabanın boşuna olduğu ise aşikardır çünkü oyunun sonunda herkesin ölmesi, zamanın acımasızca hepsini tarihe gömdüğünü ve tekrar galip geldiğini bizlere gösterir.

Bu satırlara kadar zaman kavramının, yazarın kaleminden düşen lanetli ve zehirli bir hikâyenin parçası olduğuna değindik. Ancak anlaşılmalıdır ki, tıpkı diğer tüm zehirler gibi, zaman da dozunda alındığında ilaç niteliği taşır. Bu yönüne örnek olarak, Jane Austen'in ünlü romanı, Persuasion'daki aşk hikayesi gösterilebilir. Ailesinin maddi çıkarlarına dayalı olarak gerçek aşkı olan Frederick Wentworth'ü reddettikten sonra yıllarca pişmanlık yaşayan Anne Elliot; zamanın iyileştirici gücüyle beraber olgunlaşır, maddiyatın veya ailesinin ne düşündüğünün değil, kendi hislerinin hayatı için en önemli karar verme gerekçesi olduğunu anlar. Sonunda çiftin aşkı küllerinden yeniden doğar. Zamanında yeşeren bir çiçek gibi açar ve en güzel haline bürünür.

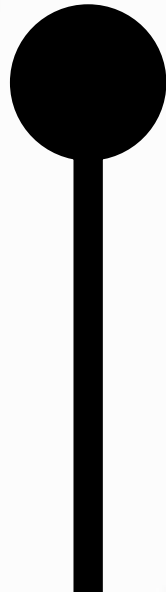
Bazen hayatta bir dönüm noktası, zamanın şifalı yönünü ortaya koyabilir. Umut ve ikinci şanslar, bu şifayı zerk eden unsurlardır. Geçmişle yüzleşerek geleceği inşa etmek ise tedavinin olumlu geri dönütüdür.

Œiir

evirisi

Zeynep Arıtoprak

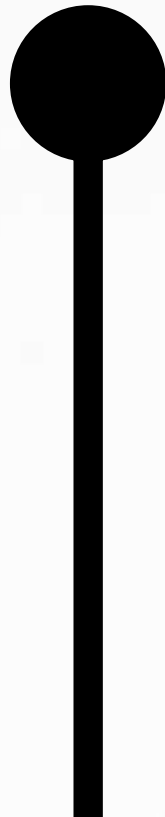
Sonnet 19

William Shakespeare

Devouring Time, blunt thou the lion's paws,
Ey yıkıcı Zaman, körelt aslanın pençelerini,
And make the earth devour her own sweet brood;
Ve toprağa kendi tatlı yavrularını yedir;
Pluck the keen teeth from the fierce tiger's jaws,
Vahşi kaplanın çenesinden keskin dişlerini kopart,
And burn the long-liv'd Phoenix in her blood;
Ve asırlardır yaşayan Anka'yı kendi kanında ver ateşe;
Make glad and sorry seasons as thou fleets,
Sevinç dolu ve hüzünlü mevsimleri yarat,
And do whate'er thou wilt, swift-footed Time,
Ve ne istersen onu yap, rüzgar kanatlı Zaman,
To the wide world and all her fading sweets;
Uçsuz bucaksız dünyaya ve solan tüm güzelliklerine;
But I forbid thee one more heinous crime:
Ama sana iğrenç bir suçu yasaklıyorum:
O, carve not with thy hours my love's fair brow,
O, aşkımanın güzeller güzeli alnını oyma saatlerinle,
Nor draw no lines there with thine antique pen!
Antik kaleminle çekme oralara ne bir çizgi ne bir çizim!
Him in thy course untainted do allow
İzin ver ona bozulmamış yollarında
For beauty's pattern to succeeding men.
Sonraki gelenlere bir parça güzellik kalsın diye.
Yet do thy worst, old Time! Despite thy wrong
Yine de en kötüsünü yap, ihtiyar Zaman! Tüm yanlışlarına rağmen
My love shall in my verse ever live young.
Aşkım dizelerimde daima gencecik yaşayacak.

Ayn Mitolojik Karakteri

Zeynep Arıtoprak

AFRODİT

Aşkın ve Güzelliğin Tanrıçası

Yunan mitolojik evreninin en etkileyici ve çekici tanrıçalarından biri olan; aynı zamanda Olimpos'un en büyük 12 tanrı ve tanrıçalarına mensup olan Afrodit, Yunan mitolojisinde aşkın, güzelliğin, arzunun ve cinselliğin simgesidir. Roma mitolojisinde dengini Venüs ismi ile gördüğümüz Afrodit, bir tanrıça olarak zamanın yıkıcı etkisinden bir kılıç darbesi kadar bile nasiplenmemiştir. Normal şartlarda (bir ölümlüye, yani insanlara göre) zamanla solup giden güzelliğinden bir gram bile eksilmemiş, aksine her anında güzelliğin simgesi olmuştur.

Afrodit'in hikayesi, onun güzellik ve aşkın tanrıçası olarak nasıl ortaya çıktığını anlatır. Doğumunun efsanevi bir şekilde gerçekleştiği söylenir. Bu konuda kaynaklarda iki adet hikaye anlatılır. İlki, Afrodit'in Tanrı Zeus ve Dione'nin (tanrıça/nymphe olduğu sanılmaktadır) kızı olduğudur. İkinci olarak ise; Tanrı Zeus'un ve denizlerin kucağından (yani köpüklerden) doğmasıdır. Yıllara meydan okuyan tanrıçamız Afrodit, güzelliğiyle tanınır ve herkesi büyüleyen bir cazibeye sahiptir. Aynı zamanda Olimpos Dağı'nda diğer tanrılar ve tanrıçalar arasında en dikkat çeken figürlerden biridir.

Afrodit, genellikle aşk, güzellik ve tutkunun temsilcisi olarak resmedilir. Sanat eserlerinde ise genellikle çıplak bir şekilde (resim alanındaki tabiri ile "nü") ya da zarif bir şekilde giyinmiş olarak betimlenir. Afrodit'in mitolojik hikayeleri ve sembolizmi, onun insan deneyiminin temel yönlerini temsil etmesi nedeniyle bugüne kadar etkisini korumuştur. Onun aşk ve güzellikle ilişkili doğası, insanların içindeki arzuları, tutkuları ve duygusal bağları anlamalarına yardımcı olur.

Afrodit'in mitoloji evrenindeki varlığı, çağlar boyunca edebiyat ve sanat dünyasında birçok esere ilham vermiştir. Bu eserlerden biri de "Knidos'un Afrodit'i" isimli Athena'lı Praksiteles'in heykelidir. Afrodit, mitolojik dünyanın en büyüleyici tanrıçalarından biridir. Güzel ve etkileyici varlığı, aşkın ve güzelliğin insan deneyimindeki önemini vurgular. Onun mitolojik hikayeleri ve sembolizmi, edebiyat ve sanatta asırlar geçmesine rağmen hala güçlü bir etkiye sahiptir.

Afrodit'in mitolojideki belki de önemli hikayelerinden biri, Paris'in Yargısı'dır. Bu olayda, tanrıçalar Afrodit, Athena ve Hera arasında bir yarışma düzenlenir. Bu yarışmada, İda dağında bir çoban olan Paris'ten (bir diğer adı da Aleksandros olarak bilinir) "en güzel tanrıça" unvanını vermesi Zeus tarafından istenir. Afrodit, Paris'e aşk tanrısı Eros'un yardımıyla cazibesini ve "dünyanın en güzel kadını" vaadini kullanarak onu etkiler ve sonunda yarışmayı kazanır.

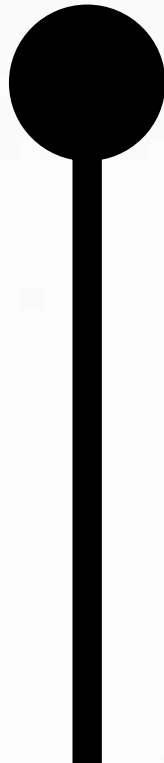
Ancak bu olay, sonraki talihsiz olayların da tetikleyicisi olur ve Truva Savaşı'nın başlamasına yol açar, tıpkı zamanında Paris'in Truva Savaşında Troya'yı yıkacağı kehanetinin doğru çıkması gibi. (Tam da bu kehanet dolayısıyla Troya Kralı Priamos oğlunu dağlara çobanlık yapması için göndermiştir.) Afrodit'in mitolojideki bir diğer önemli rolü, aşk ve cinselliğin tanrıçası olmasıdır. Aşk tanrısı Eros'un annesi olarak, Afrodit insanlar ve tanrılar arasında tutkulu aşkı ateşleyen bir güçtür.

Aşk ve cinsel arzunun yanı sıra, Afrodit aynı zamanda evliliklerin ve doğurganlığın koruyucusu olarak da kabul edilir. Bütün bu bahsettiğimiz olaylar (aşk, evlilik, doğurganlık) bu ayın teması olan "zaman" ile büyük bir iş birliği içerisinde. Aşk; bazen zamanın yıkıcı gücüne yenilir, bazen de o üstün güce direnir. Evlilikler, zamanla anlaşılır. Doğan bebekler, zamanla birlikte büyürler, yaşarlar ve ölürler. Afrodit'in hikayeleri ve sembolizmi, edebiyat ve sanatta da büyük bir etkiye sahip olmuştur. Güzel bir kadın veya erkeğin tanrıça tarafından etkilendiği ve tutkulu bir aşkla sarıldığı "Afrodit aşkı" terimi, Yunan mitolojisinin kökenlerinden gelir...

Sanat Köşesi

Kübra Türkyılmaz
Rana Aleyna Çalışkan
Vunay Esila Yavaş
Zeynep Arıtoprak

David Fincher

Film & Yönetmen

Hollywood'un kontrol manyağı olarak bilinen, bir sekansı kaç kere çekerse çeksin mükemmelliğe ulaşmaya takıntılı bir yönetmen olarak bir üne sahip olan Amerikalı David Fincher, görsel hikaye anlatımında ve gerilimde bir ustadır. Fincher, filmografisinde renklerin felsefesini kullanır. Bu sayede imgeler ve metaforları görsel hikaye metoduyla ortaya koyar. Filmlerindeki karakterlerle, acımasız dünyada insanın hayatta kalma mücadelesini gösterir: doğa ve insanın kontrolü dışındaki her şey dolaylı bir düşmandır. Bize öyle geliyor ki bu çatışma (aydınlığa karşı karanlık, iyiliğe karşı kötülük), filmlerinin atmosferinin büyük bir bölümünü oluşturuyor. Fincher'in çekim seçimi, hassas bir şekilde kalibre edilmiş bir bileşimdir. Çekimlerinin çoğu tripod çekimleridir ve eğer hareket içeren sahne varsa provalıdır ve herhangi bir sarsıntıdan yani insan varlığından yoksundur.

Tüm kamera geçişlerine ve genel olarak harekete dikkat ederseniz bunların tamamen mekanik hareketler olduğunu kolaylıkla fark edeceksiniz. Fincher'in filmlerindeki kamera ruhsuz bir makinedir.

Kameranın bu kullanımı, insan olmayan bir bakışı temsil eder, ancak avını takip eden bir avcının bakışını temsil eder. Bu bakış için tavanlar veya duvarlar karşısında hiçbir engel yoktur. Filmlerinin unutulmaz gerilimini yaratan, David Fincher'ın tarzının bu karakteristik aracıdır. Fincher filmlerini, yönetmenin sert ve sinematik tarzıyla çerçevelenmiş korkutucu ve ilginç hikayeleri birleştiriyor. Bu yüzden her filmi ikonik hale geldiği gibi, sinematografisinden gözlerimizi alamıyoruz.

Her insanın ortak yaşadığı sorunlardan biri olan yaşlılık, zaman aldıkça gençleşmek olsaydı, hayatımız nasıl olurdu? Yıllar önce F. Scott Fitzgerald'ın düşünüp kurguladığı ve 1922 yılında yayımladığı kısa öyküden uyarlanan 'Benjamin Button'ın Tuhaf Hikayesi' adlı bu film, ünlü yönetmen David Fincher'ı bile çekimlerinde zorlayan bir yapıtı.

Film, seksenli yaşlarda doğup yaş aldıkça gençleşen bir adamın hikayesini anlatıyor. Başlarda 'yaşlı' doğduğu için öleceğini, çok yaşamayacağını düşünürken hikaye tersine döner ve Fincher, bizi Benjamin'in hayatındaki önemli olayları keşfetme yolculuğuna çıkarır. Eskimiş vücudunda işlev görmek için mücadele eden erken yaşamından, gençliğinde yaşadığı pek çok maceradan, hayatının aşkı Daisy ile kısacık ve çalkantılı ilişkisinin nihayetinde; sevdiği kadının kollarında son nefesini verir.

Filmde mevcut olan metaforlar ve temalar birbiriyle öyle ilintilidir ki, tüm detaylar birer yapboz parçası gibi birbirini tamamlar. En belirgin olan ölüm temasının metaforu ilk sahnelerde tren garına asılan ve geriye doğru işleyen saattir. Bunu filmin sonunda yerde su basmış bir yerde görürüz. Aynı zamanda bu eski saat indirilir ve yerine modern dijital saat asılır. Bunun yorumlamasını şu şekilde yapabiliriz: eski tarz saat ve yaşlı Benjamin'den, yeni modern bir dijital saat ve genç bir Benjamin'e. Buradan yola çıkarak da diyebiliriz ki, ilk başta asılan saatin askerlerin hayatını kaybetmesi üzerine zamanda geriye gidip onları geri getirme düşüncesiyle yapılması, aslında tüm filmin gidişatı hakkında bir ipucudur.

Annesi doğumda hayatını kaybederken asıl babasının bile onun 'iğrenç' oluşuna dayanamayıp son kalan vicdan ve merhamet parçacıklarıyla onu bir bakımevinin merdivenine bırakmasıyla Benjamin'in başlayan bu bilinmez kimlikli ve acıklı hikayesi, onun yaşlılarla büyüüp birçok ölümü görmesiyle devam eder. Hikaye her ne kadar ölüm çerçevesinde gelişiyor olsa da, yer yer izleyiciye umut vaat eden sözlerle hayata bir yerden tutunma çabaları gösterir. Durumu sebebiyle çocukken bir süre tekerlekli sandalyede geçen hayatı, çocukluğunu kaybetmesine sebep olur.

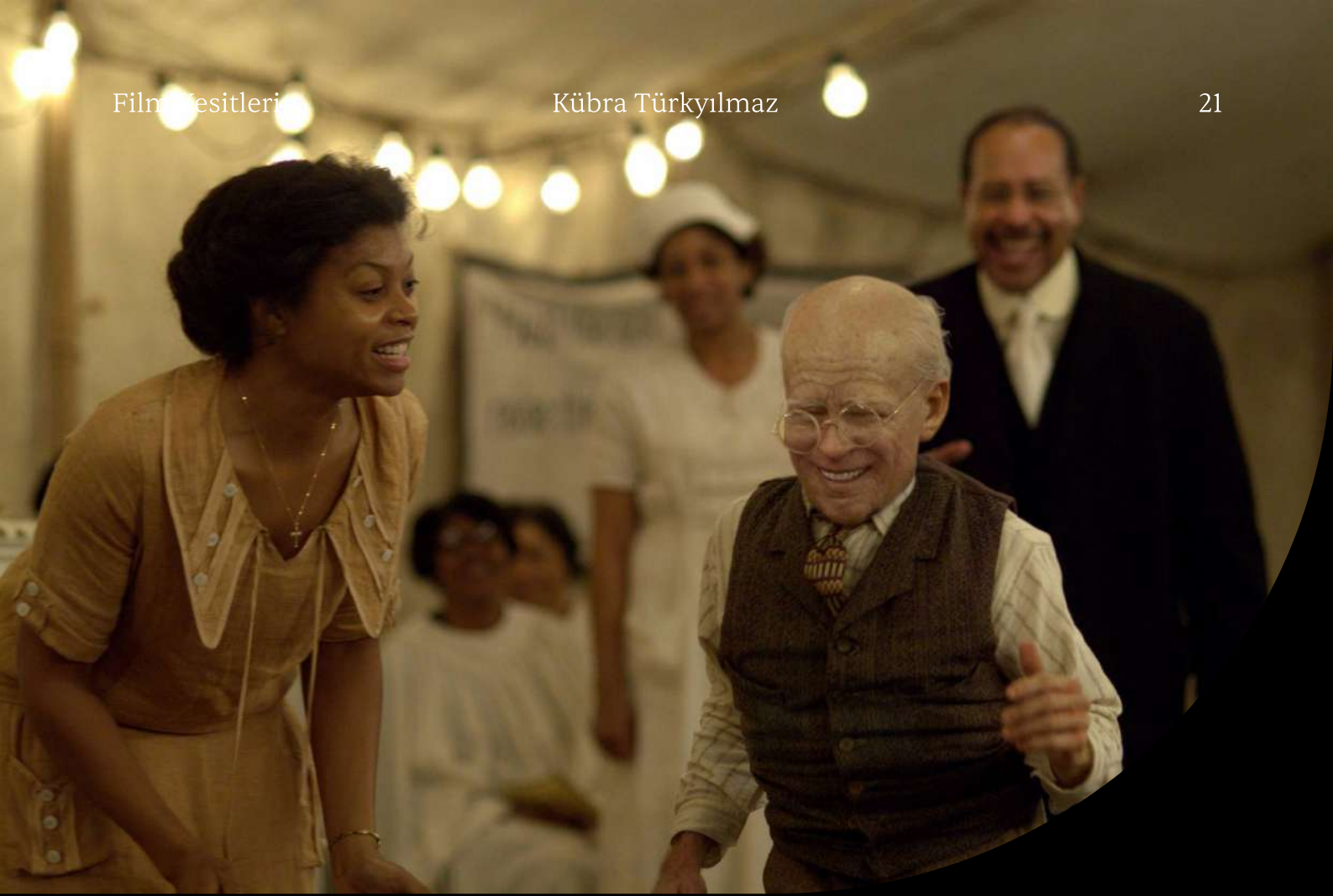
Arkadaş olabileceği çocukları bakımevinin bahçesinde tekerlekli sandalyede izler, her ne kadar gitmek istese de yürüyemeyecek kadar acı çektiği için yerinden bile kalkamaz.

Bunun üzerine hamile kalamayan üvey annesi Queenie, bunun için vaize gider ve Benjamin'i de durumu için kiliseye götürür. Burada Queenie ve onlar gibi kasabadakilerin dine bağlı yaşadıklarını, sağlık durumları için kiliseye gidip dua ettiklerini görürüz. Halbuki hastaneye gitmek akıllarından bile geçmez.

Vaiz ellerini Queenie'nin karnına koyar ve Tanrı'dan kısırlığa neden olan yanlış şeyleri yaptığı için onu affetmesini ister. Daha sonra Benjamin'in durumu açıklanır, Vaiz şeytani Benjamin'in sırtından atar.

Bir süre sonra Queenie "Tanrı'nın verdiği mucize" ile hamile kalır ve Benjamin'in yürüyebilmesinin Vaiz sayesinde olduğu yorumunu yapar. Benjamin burada yürüme yetisi kazandığında hikayeyi anlatırken 'Ve Tanrı bir verir ve bir alır.' der ve o an Vaiz yere yığılır ve aniden ölür. Bu noktada da kasaba insanının eski inançları görürüz.

En mutlu olmasa da Benjamin'in belki de en güzel çocukluk anıları ölüm perdesiyle örtülüdür. İlk adımlarını attığında, çürüyen sandalyesinden özgürlüğün bir yudumunu ilk kez tattığında, din ona bir mucize bahsettiğinde, bir kez daha mutluluğun bir zerresinden mahrum bırakılır çünkü ölüm yeni keşfettiği gücünden sorumlu olan adamı çalmıştır.

Ve o andan itibaren ölüm Benjamin için çok az şey ifade etmeye başlar; sevdiği birinin kaybına asla ağlamaz ve yaşadığı duygusal acıyı hayatın doğal bir parçası olarak iyice özümser.

İşte bu yüzden Benjamin hayatının geri kalanında sevme arzusu ile sevilme özlemi arasında kalır. Fakat bunun arkasında öngörülemeyen bir faktör (ve aslında bu senaryoda bir tema) daha var: Kader. Kader, film boyunca değişmeyen bir başka temel temadır. Film boyunca yinelenir ve en belirgin sahnesi Daisy'nin geçirdiği kazadır. Benjamin hastaneye koşar ve görünüşte rastgele olaylardan oluşan bir sekans anlatır.

İlk başta birbiriyle bağlantısız gibi görünen, günlük hayatlarına devam eden sıradan bireylerin oluşturduğu bu olay ağı bizi Daisy'ye bir taksinin çarptığını öğrenmeye götürür.

Burada kader nasıl ağlarını örmüş bunu izliyoruz fakat şüpheli kısım Benjamin'in bunların hiçbirini bilemeyecek olmasıdır. Tüm olayları kendisi mi uydurmuştur yoksa başka yerden mi öğrenmiştir? Bilmiyoruz. Kadersel olaylardan bahsederken tekrarlanan şu cümle, kader temasını özetliyor:

“Neyin ne zaman olacağını bilemeyiz.”

Filmin sembolik metaforlarına gelecek olursak, ilk başta bahsettiğimiz saatten sonra kaptan Mike'ın dövmeleri ve sinekuşunun rolü büyük.

Ek olarak, en başından beri hikayeye ara ara dahil olan kasırga haberleri ve fırtına da bunlara dahil. Sinekkuşu sadece iki kez görünüyor, bir de Mike'ın kendi üzerinde yaptırdığı sinekkuşu dövmesiyle toplam üç sahnede yer alıyor diyebiliriz. Mike'ın anlattığı üzere bu kuş, sonsuzluğu temsil ediyor. Evet; bu doğru, ama kalan sahnelerde de diyebiliriz ki Benjamin'in hayatının kırılma noktalarını temsil ediyor. Benjamin sinekkuşunu ilk kez gördüğünde gemide Mike'ı kaybettiği ve savaştan çıktığı gündü. Mike'ın son sözleriye kayda değer: "Bazen bırakmak zorundasındır.

Yapman gerekeni yapmalı ve bırakmalısın." Burada, kader temasına geri dönüş yapıyoruz, çünkü bu sözlerden ilham alarak düşüncelere dalan Benjamin sinekkuşuyla karşılaşır. İşte tam o noktada anlar, hayat onun için tersine işlemeye hep devam edecektir.

Benjamin Button'ın bu "tuhaf" hikayesi ve acıklı hayatı, filmi izlerken izleyiciye empati yapmasını sağlayabilecek ve hissiyatı geçirecek türden bir yapıt. İncelemeyi filmde geçen şu sözlerle bitirmek istiyorum:

"Sevdiklerimizi kaybetmek gerekir. Bizim için ne kadar değerli olduklarını başka nasıl anlayabiliriz ki?"

Eh, öyleyse, birkaç dakikalığına da olsa düşünelim, Benjamin eğer biz olsaydık ve birer birer sevdiklerimizi kaybedip hayatı tersten yaşasaydık nasıl olurdu?

Oscar-Claude Monet

Ressam

Monet, özellikle doğayı algıladığı gibi resmetme özelliği ile modernizmin ve izlenimci resmin kurucularından Fransız bir ressamdır. 1840 yılında Paris'te doğmuş ve 1926 yılında evinin bulunduğu Eure kentindeki Giverny kasabasında, seksen altı yaşındayken akciğer kanserinden ölmüştür. "İzlenimciliğin Babası" olarak da anılan Monet, en çok **Nilüferler (Water Lilies, 1914-1926)** serisi ile bilinmektedir.

Babası, onun aile işine girmesini istemesine rağmen şarkıcı olan annesi, sanata çok küçük yaşlardan beri merak duyan oğlunun sanat alanında gelişmek istemesi kararına saygı duyup desteklemiştir. Monet Sonrasında manzara ressamı olan ve '*en plein air*' (açık hava) sanatının öncüsü olan Eugène Boudin'dan eğitim almıştır.

Camille Doncieux ile evlenmiş ve iki erkek çocukları olmuştur. Camille'nin ölümünden birkaç yıl sonra Alice Hoschedé ile evlenmiştir. İkinci eşi Alice'i de kaybettikten üç yıl sonra ilk eşinden olan büyük oğlu Jean de öldüğünde Monet depresyona girmiştir. O sıralar Monet, kataraktın ilk belirtilerini göstermeye başlamıştı. İlk zamanlarda ameliyat olmayı reddettiği için renk algısı da zarar gördü ve boya tüplerini etiketlemeye başladı. Fırça darbeleri daha geniş ve resimleri giderek daha karanlık olmaya başlamıştı. Paletinde belli bir düzen yüz tuttu ve parlamayı engellemek için hasır bir şapka takma alışkanlığı geliştirdi. Sonunda ameliyat olmaya karar verdiğinde ise o yıllara ait tablolarını yok etmiştir. Ömrünün son zamanlarını da Giverny kasabasında geçirmiştir.

La Gare Saint-Lazare
Gare Saint-Lazare (Monet serisi)

“Zaman herkes için farklı akar.”

Zaman kimileri için yavaş akarken kimileri için hızlı akmaktadır. Bulduğumuz durumlarda ve hissettiklerimizle de farklılık gösterir. Örneğin tren garında yolcu uğurlayan birisi için zaman göz açıp kapayıncaya kadar geçmektedir, vedalaşırken zaman hızlı akıyormuş gibi hissettirir. Birisinin gelmesini bekleyen biri için ise zaman bir türlü geçmek bilmez; sanki bir dakika beş dakika gibi hissettirir. Ama dışarıdan üçüncü bir göz ile baktığımızda, koşuşturmaca halinde sürekli inip binen yolcular görürüz ve zaman, aslında sabit bir hızla ilerlemektedir.

Monet ise, bu sahneyi 1877’de Paris’te bulunan Saint-Lazare tren garını farklı açılardan on iki kez resmetmiştir. Bu Empresyonist (İzlenimcilik) seri 19. yüzyıldaki modernleşme ve sanayileşmeyi göstermeye çalışmıştır. Empresyonizm, doğal ışık altında nesnelere ve manzaraları resmetmek için açık havada çalışılan bir sanat akımıdır.

“Extérieur de la gare Saint-Lazare, effet de soleil”
(Garın Dışarı Kısmı)

“Le Pont de l'Europe, gare Saint-Lazare”
(Köprü'nün Altı)

“La Gare Saint-Lazare, arrivée d'un train”
(Cam Bakaranın İçi)

Monet arkadaşı Caillebotte'un yardımıyla tren garına yakın bir daire kiralamış ve empresyonist bir ressam olarak belirli bir zamana özgün ışığın ve renklerin kendisinde oluşturduğu izlenimleri ve duygusal izlerini yansıttığı o anı seyrederek garı resmetmiştir. Gelen giden trenleri, çıkan yoğun dumanı görmüş ve o insan kalabalığıyla uğraşmak zorunda kalmıştır. Bu on iki tablo, tek bir bakış açısından çizilmemiştir: bazıları cam barakanın içinden, bazıları dışarıdan, bazıları **Le Pont de l'Europe'un** (Paris'te bulunan bir köprü) altından Monet'nin tuvallerine dökülmüştür.

La Gare Saint-Lazare, le train de Normandie
Gare Saint-Lazare (Monet serisi)

Bu tablo serisi modern hayatın karmaşıklığını ve hızını yansıtır. Tablolarda, istasyondaki insanların hareket halinde ve birbirlerine karıştıkları görülür. İzlenimciler için bu önemlidir çünkü maddenin sürekli hareket halindeymiş gibi görünmesi gerektiğine inanırlar. Monet'nin de lokomotiflerden çıkan dumanları sanki o an çıkıp dağılıyormuş, trenler ve insanları ise sürekli hareket halindeymiş gibi bulanık ve keskin çizgileri karıştırarak silüetler halinde çizmesinin sebebi budur.

La Gare Saint-Lazare
Gare Saint-Lazare (Monet serisi)

Empresyonistler için önemli olan şeylerden bir diğeri güneş ışığıken Monet'nin yalnızca iki resmi parlak bir günde resmedilmiştir. Diğer on resminde garın karanlık ve puslu bir manzarası vardır.

La Tranchée des Batignolles
Gare Saint-Lazare (Monet serisi)

Monet, parlak arka plana karşı tablosunda pembeler, sarılar, morlar, maviler ve gri, siyah ve beyaz gibi daha nötr tonlardan oluşan renkler kullanmıştır. Bazı tablolarında dumanlar daha beyaz, gri tonlarındaiken bazılarında daha mavi ya da sarı olmasının sebebi ışığın yansıttığı renklerden kaynaklanır. Esas amaç; ışığın camdan, buhardan, bulutlardan nasıl yansıdığını yakalamaktır.

Elbette tüm tabloyu tamamen istasyonda çizmemiştir. Önce eskiz halinde çizmiş, stüdyosunda da çizdiği bu on iki tabloyu dört ay gibi bir sürede tamamlamıştır.

Samuel Beckett

Eser & Yazar

Samuel Beckett'in "Godot'yu Beklerken" adlı oyunu, çağdaş tiyatronun absürd ve ikonik oyunlarından biridir. 20. yüzyılın acımasız yüzünü, insanın ve zamanın doğasını aynı enlemde kullanarak seyirciye sunmuş ve çok büyük bir başarı elde etmiştir. Bu oyun, tüm zamanlara ve bağlamlara uygunluğu, evrenselliği ve karakter seçimleri ile popülerliğini korumaya devam etmektedir.

Beckett, İkinci Dünya Savaşında edindiği deneyimleri, belirsizlik ve bekleyiş duygularıyla harmanlayarak, algılanan zaman kavramını şekillendirmekte kullanmış, süregelen anlamsızlığa ölümsüz bir değer yüklemiştir. Varoluşçuluk, savaşların dehşetine maruz kalan modern bir dünyada umut adı altında zamanı hiç etmesi ile insanoğlunu kendi içindeki boşlukla yüzleşmeye mahkûm etmişken, insan bekleme eylemi altında zamanın içinde kaybolur ve belirsizliğe sarılı bir halde bir sonraki kayboluşunu planlamaya soyunur.

O GEMİ BİR GÜN GELECEK; KENDİ VARLIĞINI ESİR ETMEK

Hikâye, oyunun kahramanları olan Vladimir ve Estragon'un belirsiz bir yerde ve belirsiz bir zamanda Godot adında birisinin onları kurtarmasını, beklemek için beklemelerini anlatır. Godot ise aslında var mıdır yok mudur bilinmez. Hatta bilinmeyen bir varlığa somut anlam kazandırmaya çalışan insan, ironiyle birbirini destekler ve eylemsizliğini, ellerindeki sözde tek şansa her seferinde bir daha güvenmek zorunda olmasıyla destekler. Modern insanların durumunu; kaotik bir anlamsızlıkla yansıttığı bir ayna niteliğinde kullanması, Beckett'in kaderi "umut" notasıyla bağladığı sonu gelmeyen bir bekleyişi simgeler.

Oyun boyunca insan, korkunun ve çaresizliğin kendileri etrafında dönen çarkına bir son veremez, bu çarkın ayaklarından biri olmayı seçer. Sistemin kırılmaz dinçliği; etrafında her gün bir kere daha ölmeyi anlamaya çalışan ama başaramayan kuklalar ve ölümün soğukluğunun insan üzerindeki gölgesinin farkında olsa da, kendini kurtarmaya odaklanmış varlık sahipleri arasında bilenir de bilenir.

Zamanın insanoğlunun hayatındaki etkisini anlamsızlık ve beklenti arasında konumlandırmaya çalışırken Beckett, iki perdelik oyununda değişikliklerden ziyade, zamanın kaçınılmaz ilerleyişine ayak uyduramayan insanı belirsizlik içinde resmetmeye devam eder. Oyunun sonunda Godot'u beklemeye devam eden karakterlerin aslında neyi beklediklerini anlayamamaları, amaçsızlıkla karakterize edilen bir yaşamı zamansız bir yaşam olarak devam ettirmelerinin nedenlerinden biridir. Beckett bir nevi savaşın tüm psikolojik etkilerini zaman içinde anlatılan hikâyede, görünmez olma rolü verilen insanı kendi yüzyılının acı gerçeklerinden esinlenerek geliştirmiştir.

Oyun tek bir ortamda geçmesine rağmen hiçbir yerde ve her yerdedir. Neredeyse dünyadan kopuktur ve oyunda eylem birliği, zamansız bir oyunda zamanın birliğini ve mekânsız bir oyunda yer birliğini takip eder. Zamanın birliği iki gün olarak tasvir edilir ama herhangi birinin hayatındaki herhangi bir gün dizisi olabileceği göz ardı edilmemelidir. Mevsimlerin bir günde değişmesi, karakterlerin günlerden haberdar olmaması ve sadece güneşi takip etmeleri bunun bir örneği olarak sunulabilir.

Zaman, kavram olmanın ötesinde insan deneyimlerini ve algılarını düzenleyen bir bağlam olarak çıkar karşımıza. Eserdeki zamanın gerçeklik algısı, karakterlerin deneyimlerine ve algılarına bağlı olarak değişir. Zamanın geçişi karakterlerin subjektif gerçekliklerini şekillendirmektedir. Algı ve gerçeklik birbirine dolanırken zamanın sembolik değeri insan yaşamında etkisi vurgulanan bir araç olarak kullanılır. Zamanın geçişinin mutlak değil de kişinin zihinsel durumuna bağlı olması, karakterlerimizin varlıklarından ve kimliklerinden şüpheye düşürmelerine neden olur. Asıl dertleri, zamanın etkisini en aza indirmek ve bunun için kendi rutinlerinde zamanın geçmesini sağlamaya çalışmaktır.

Amaçsızlıklarıyla karakterize edilen öznel yaşamları, zamansız bir yaşam haline gelir. İhtiyaçlarını ve tatmin duygularını yaşamın zamansallığı doğrultusunda karşılamayı rutin edinmiş insan, amaçları yokken dairesel ve durağan bir zamana hapsolür. Zaman durur ve insan kaybolur.

Bekleme eyleminde zamanın akışını deneyimleriz. Aktif olduğumuzda, zamanın geçişini unutmak kolaydır, fakat pasif kaldığımızda, zamanın kendi eylemiyle karşılaşırız. Oyun boyunca geçmiş, şimdi ve gelecek zamanlar, karakterlerin yaşamlarında birbirleriyle etkileşim halindedir ve hepsi birbirine bağlı sonuçlar doğurarak hayat düzenini oluşturur.

Geleceğin tahmin edilemez doğası oyun akışıyla desteklenirken oyun akışının ilerlemesiyle de anlamsızlıklar artmaya devam eder. Sürekli ilerleyen ve gelecekte imgelere sahip olan zaman, kesintilere uğrayarak kendini tekrar eder ve kendi doğasını şimdiki zamana, dolayısıyla insana yansıtır. Oyun devam ettikçe bekleme eyleminin sona ermeyeceği anlaşılır, her gün yeniden başlamaktadır. Her gün başlangıca dönüş yapılır. Hiçbir şey tamamlanamaz çünkü hiçbir şey tanımlanamaz haldedir.

İnsan niteliklerinden sıyrılmıştır, hiçliğin anlamsızlığı ve boşluğu içinde yaşarlar. Bu tür insanlar zaman konusunda lakayık davranmayı amel edinmişlerdir. Pozzo saatine bakmaya çalıştığında Vladimir "Zaman durdu." der. Bu, Godot'yu Beklerken'in ilk perdesinin neden ikinci perdede tekrarlandığının en basit örneklerinden biridir. Hiçbir şey değişmez, yeni bir şey olmaz; karakterler önceki sahnelerde söylediklerini ya da duyduklarını unutup aynı döngüye geri dönerler. Eylemlerinin ertesi gün hiçbir önemi veya kesinliği olmadığında zaman, anlamını çoktan kaybetmiştir. Vladimir ve Estragon için hayatta hiçbir amaç yoktur. Ve doğal olarak bu kişiler için zaman da yoktur. Amaç ve zamanın dışında kalan insan, cahilleşir ve hayatın doğası gereği rutinlerden oluşması gerektiğine kendine ikna ederek acısını erteler.

Zaman geçtikçe absürd oyunun içindeki ironi artar. Bekleyerek geçen her dakika, ölüm karakterize edilir ama kimse hiçbir yere kıpırdamaz ve seçim yapmadan rutinlerini sürdürür. Seçim yapmanın sonradan kazanılan bir yeti olduğunu düşündükleri için mi kendilerini aynı sözleri söyledikleri, aynı sesleri duydukları zaman kapsülünde bulurlar; yoksa toplumsal bilinçlerinin arkasındaki mimarlar sayesinde mi zaman kapsülünde kendi yaşamlarını sürdürmeye çalışırken unuturlar ve unutulurlar..

LANA DEL REY

Müzik & Müziyen

Lana Del Rey, çağdaş müziğin etkileyici ve edebi bir figürü olarak öne çıkan bir sanatçıdır. Gerçek adı Elizabeth Woolridge Grant olan Amerikalı şarkıcı, söz yazarı ve müzisyen, benzersiz müzik tarzı ve derin sözleriyle dinleyicilerini büyülemektedir. Lana Del Rey'in müziği, nostaljik bir atmosferle yoğunlaşan ve Hollywood'un altın çağından, aşkın karmaşıklığına kadar geniş bir duygusal yelpazeyi kapsayan kendine özgü bir evren yaratır.

Şarkılarında; aşk, kayıp, melankoli, felsefe ve hayal kırıklığı gibi temaları işler. Şarkı sözleri, edebi bir derinlik taşır ve şiirsel bir anlatımı yansıtır. Günümüzde pek göremediğimiz bu stil; pek çok insanı derinden etkiler.

Lana Del Rey, dinleyicileri kederli bir yolculuğa çıkararak duygusal bağlantılar kurmalarını sağlar. Kendine özgü sesi, melankolik ve hüznü bir atmosfer yaratırken aynı zamanda güçlü bir duygu taşır. Kimi zaman aşkın ihaneti karşısında nefretini dile getirirken, kimi zaman da Tanrıyla yakınlaşır. Şarkıları, genellikle slow tempo ve dikkatlice seçilmiş enstrümantasyon ile desteklenir, böylece hislerin derinliklerine dalmamızı kolaylaştırır. Aynı zamanda Lana Del Rey, görsel estetiğiyle de tanınmaktadır. Müzik videoları ve sahne performansları, kusursuz bir görsel atmosfer yaratmak için sinematik ve nostaljik unsurları bir araya getirir.

GOD KNOWS I TRIED

İmgelere dayalı video klipleri ve ikonik tarzı, kendine özgü bir estetik sunar ve hayranlarına görsel bir deneyim sunar. Lana Del Rey, müziğinde edebiyat ve sanat dünyasından ilham almıştır. Şiirsel ve kurgusal motiflerin yanı sıra, popüler kültür referanslarına da sık sık yer verir. Kendi benzersiz tarzını oluştururken, müziğini ve sanatını derin bir iç içe geçmişlikle birleştirir.

Lana Del Rey'in müzikal yolculuğu, takdir edilen albümler ve sayısız hit şarkıyla doludur. Hayranları, onun şarkıları aracılığıyla duygusal bir bağlantı kurar ve onun müziğiyle kendilerini ifade etme imkânı bulurlar. Edebiyet ve duygusallık arasında köprü kuran bu benzersiz sanatçı, çağdaş müzik dünyasında önemli bir yer tutmaktadır.

Bu sayımızda, Lana Del Rey'in harika şarkılarından biri olan "God Knows I Tried" parçasından bahsedeceğiz. 2015 yılında çıkan Honeymoon albümünün 4. Şarkısı olan God Knows I Tried, albümün en vurucu şarkılarından biridir. Şarkının sözlerini şöyle bir gözden geçirdiğimizde Lana Del Rey'in Tanrı ile arasında adeta bir köprü kurduğunu görmekteyiz.

 [Spotify'dan dinlemek için tıkla.](#)

**“Sometimes, I wake up in the morning
To red, blue, and yellow skies
It’s so crazy, I could drink it like tequila sunrise”**

Verse 1 (Şarkının giriş ve nakarat arasındaki kısmı, solo söylenmesi için bestelenmiş bölüm)

Bu dizelerden anladığımız üzere; sanatçı yumuşak renk tonlarındaki gün doğumlarını izlemeyi çok seviyor. Aynı zamanda “tequila sunrise” kısmında da The Eagles grubunun “Tequile Sunrise” parçasına bir atıfta bulunuyor.

“İnsan bir noktadan sonra pes eder” sözündeki “bir nokta” işte tam da bu şarkının sözlerinde geçmektedir.

**“Put on that “Hotel California”
Dance around like I’m insane
I feel free when I see no one
And nobody knows my name”**

Pre-Chorus (Bridge kısmına benzer. Fakat daha kısa bir bölümdür, genelde şarkının melodisini tekrar eder.)

Bu dörtlükte de tekrardan bir “The Eagles” grubuna atıf görmekteyiz. The Eagles grubunun video kliplerinden de bilindiği üzere; Lana Del Rey bu şarkısında bizlere ünlü olmadan önceki yaşamı hakkında bazı mesajlar veriyor. Kimsenin onu görmediği ve ismini bilmediği zamanlarda daha huzurlu olduğundan yakınan Lana Del Rey, belki de ünlü olmaktan pek de hoşnut olmadığını biz dinleyicilerine anlatmak istiyor ama adeta bir fanusun içinde sıkışıp kaldığını ifade etmeye çalışıyordu.

“God knows I lived
God knows I died
God knows I begged
Begged, borrowed, and cried
God knows I loved
God knows I lied
God knows lost
God gave me life
And God knows I tried
God knows I tried
God knows I tried
God knows I tried”

Chorus kısmında, Lana Del Rey yaşadığını, öldüğünü, yalvardığını, ağladığını, sevdiğini, yalan söylediğini, kaybolduğunu ve son olarak kurtarıldığını sessizce haykırıyor. Bir hayatta yapılabilecek neredeyse her şeyi yapan Lana Del Rey, bitap düştüğü sıralarda Tanrı ile kendi arasında adeta sohbet edercesine şarkısını yazıyor. Tanrıya dönmenin ve Tanrının, onu anladığına dair inancından sonra; “God knows I tried” diyerek Tanrı’nın onun yanında olduğunu ve çabasını gördüğüne inanmak istiyor belki de Lana. Bütün hayat karmaşasının, şöhretin, zorlukların içerisinde büyük ve etkili bir güce kendini teslim etmenin iyi bir şey olacağını düşündüğünden şüphe yok.

**Sometimes, I wake up in the morning
To red, blue, and yellow lights
On Monday, they destroy me
But, by Friday, I'm revived**

Verse 2 (Şarkının giriş ve nakarat arasındaki kısmı)

Verse 2 kısmında, yüksek ihtimalle konser esnasında sahne ışıklarının renklerinden, kalabalıktan ve gürültüden bunalan Lana, pazartesi günlerinden başlayıp cuma gününe kadar süren yoğun bir tempodan ve bu tempodanın yoruculuğundan bahsediyor. 2012'li yıllardan itibaren hızlıca zirveye tırmana Lana için; bu hızlı değişim pek de iyi gelmemiş gibi gözükmemekte.

**Put on that "Hotel California"
Wear my blinders in the rain
I've got nothing much to live for
Ever since I found my fame**

Pre-Chorus (Bridge kısmına benzer. Fakat daha kısa bir bölümdür, genelde şarkının melodisini tekrar eder.)

Pre-Chorus kısmında tekrardan şöhretten bıkmışlık duygusunun hakimiyetini görebilmekteyiz. Gözlüklerini takıp yağmurda yürümekten bahseden Lana, şöhretinin muazzam bir noktaya ulaştığını ve bunun onu pek de iyi etkilemediğini fısıldıyor aslında bizlere. Paparazzilerden kaçmak için taktığı büyük gözlükler yağmurda bile pek etkili olamamış ne yazık ki. Pre-Chorus'un geneline baktığımızda büyük bir pişmanlık hissi yüreğimize nüfuz ediyor.

So let there be light
Let there be light
Light up my life
Light up my life...

Bridge (Geçiş müziği)

Bridge kısmı ise parçanın belki de en vurucu kısmı. Lisans derecesini felsefe üzerine yaptığını bildiğimiz ve aynı zamanda Roma Katolik kilisesinin öğretileri ile büyütülen Lana Del Rey; bu sefer bizi İncil'in Yaratılış kısmı 1:3 ile selamlıyor. (In English "And God said, Let there be light: and there was light." King James Version of Bible, 1611) Bu kısımda, Lana adeta yalvarırcasına icra ediyor sanatını. Yolunu ve yönünü kaybeden sanatçımız, Tanrı'dan rehberlik ve tünelin ucundaki o ışığı istiyor. Işık, edebiyatta genellikle "bilgi", "mantık" ve "aydınlanma" ile ilişkilendirilir. Bütün bu nimetlerden faydalanmak isteyen Lana Del Rey; parçasında acı ama tatlı bir tonda adeta haykırıyor.

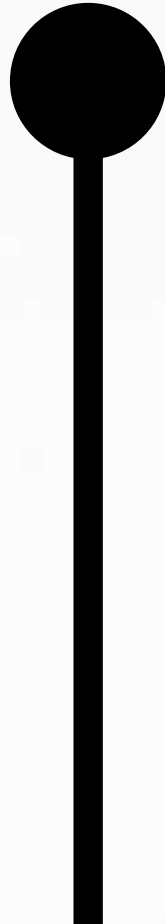
And God knows I tried God knows I tried...

Outro (Kapanış)

Outro kısmında ise, haykırışlarının duyulduğu, Tanrı tarafından önemsendiğini umarak kapatan Lana Del Rey biz dinleyicilerin elinden tutup çıkarttığı bu hüzünlü ve pişmanlıklarla dolu yolcuğu bitirerek bizi düşüncelerimizle bir başımıza bırakıyor.

Ayın Öne Çıkanları

Vunay Esila Yavaş

MAYIS

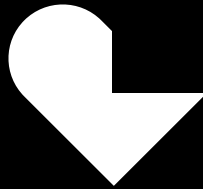
"Ben çıldırdım, korkunç bir sağlığın uzun aralıklarıyla."

- Edgar Allan Poe

Mental Health Awareness Haftası, farklı ölkelerde farklı tarihlerde kutlanabilmektedir. İlk Mental Health Awareness haftası, 1949 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nde kutlanmaya başlanmıştır. O tarihten bu yana, birçok ölkede mental sağlık farkındalığını artırmak amacıyla genellikle mayıs ayının ilk haftasında Dünya genelinde kutlanan bir farkındalık etkinliğidir. Fiziksel sağlık ve mental sağlık arasında denge kurmanın bocalamaları ve toplumun mental sağlığa olan yanlış yaklaşımlarından doğan farkındalık yaratma mücadelesi, geçmişten günümüze kadar farklı aşamalardan geçmiştir. İlkel Dönemlerde, fiziksel sağlık sorunlarına ciddi bir gözle bakılmaktayken, mental sağlık konularına çok az önem verilmekteydi. Problemleri olduğu düşünölen insanlar geleneksel tedavi ile iyileştirilmeye çalışılır veya toplumdan uzaklaştırılarak bir nevi afroz edilirlerdi. İnsanların bireysel sorunları genellikle doğaüstü güçlere veya ruhsal varlıklara bağlanır; büyücüler, şamanlar veya dini liderler tarafından tedavi edilmeye çalışılırdı. "Kötölük" olarak anılan bu durumlar, insanların mental sağlık sorunları hakkında sessiz kalmalarına ve destek aramaktan çekinmelerine neden oldu.

Mental sağlık sorunlarının genellikle utanç verici veya zayıflık olarak algılanmasının sebebi; dini kaynaklarda “leke”, toplumsal yaşamda ise “deli” olarak damgalanan bireylerin, taassuplar tarafından yüzyıllarca çeşitli işkencelere uygun görülmesi olabilir. Tıbbın ve bilimsel düşüncenin ilerlemesiyle birlikte, fiziksel sağlık alanında önemli ilerlemeler kaydedilse de , psikoloji ve psikiyatri alanlarının oluşumuna kadar, mental sağlık konularına daha fazla elle tutulur bir ilerleme yaşanmadı. 20. yüzyılın ikinci yarısında, mental sağlık konularına ilişkin farkındalık ve bilinç artmaya başladı. Bu dönemde, mental sağlık alanında yapılan araştırmalar, tedavi yöntemlerinin geliştirilmesi ve toplumda stigmanın azaltılması gibi konular önem kazandı. Toplumsal aktivizm üzerinden güç kazanan sağlık hareketleri, insanların mental sağlık sorunlarıyla daha açık bir şekilde konuşmalarını destekliyordu. İyi bir fiziksel sağlığın anahtarının mental sağlığın korunması ve iyileştirilmesi olduğu konusunda fikir birliği sağlamak amaç edinildi.

Mental Health Awareness haftası ile, bireylerin hem fiziksel hem de mental sağlıklarına önem vermesi, dengeyi sağlaması ve uygun destek hizmetlerine erişim sağlaması daha göz önünde olacak şekilde teşvik edilmeye başlandı. Toplumsal aktivizm üzerinden güç kazanan sağlık hareketleri, insanların mental sağlık sorunlarıyla daha açık bir şekilde konuşmalarını destekliyordu. Amerika'da başlayan bu hareketin temel amacı, toplumda mental sağlık hakkında farkındalığı artırmak, stigmatı azaltmak ve mental sağlık sorunlarıyla ilgili bilgi paylaşımını desteklemektir. Günümüzde de bu hafta boyunca, mental sağlık hakkında doğru bilgilerin yayılması ve toplumun mental sağlık konularıyla ilgili bilinçlendirilmesi önemlidir. Etkinlikler, seminerler, konferanslar ve kampanyalar gibi bir dizi etkinlikler düzenlenir. İnsanların kendilerine ve başkalarına daha anlayışlı ve destekleyici olmalarını teşvik etmenin önemi vurgulanır. Bireysel bilinç ve özveriye yoğunlaşarak, toplumsal yapıyı güçlendirmek hedeflenir. Yıllarca tabu olarak kabul edilen zihinsel sağlık sorunları bugün daha açık bir şekilde tartışılabilmekte ve daha fazla kabul görmektedir.

“Birbirine bağıllık olmadan hayat hiçbir anlam ifade etmez. Birbirimize ihtiyacımız var ve bunu ne kadar çabuk öğrenirsek, hepimiz için o kadar iyi.”

-Erik Erikson

ALINTILAR

Biri Guguk Kuşunun Üzerinden Uçtu / Ken Kessey: Tabii ki, bu planın doğası, onun sadece kurnaz bir dolandırıcı olduğunu ve akıl hastası olmadığını gösterebilir.

Fanus /Slyvia Plath: Nerede oturursam oturayım -bir geminin güvertesinde veya Paris'te veya Bangkok'ta bir sokak kafesinde- aynı cam fanusun altında oturuyor, kendi ekşi havamda buğulanıyordum.

Kız kesildi/ Susanna Kaysen : Dikkatsizce araba kullanmak ve abur cubur yemek gibi birkaç tuhafılık hariç, on sekiz yaşındaki halimin oldukça doğru bir portresi. Doğru ama derin değil.

Friedrich Nietzsche: Delilik, hayatta olduğu kadar bilimde de bir zorunluluktur.

Edgar Allan Poe: Bir deha, sınırlarını bilen bir delidir.

Virginia Woolf: Edebiyat, delilik ve tutku arasında gidip gelen bir köprüdür.

Albert Camus: Delilik, gerçeklikle çatışan sıradan bir akıldır.

Jean-Paul Sartre: Delilik, sıradan mantığın dışına çıkan bir farkındalıktır.

Charles Bukowski: Eğer deliyseniz, dışarıdaki dünya size çok daha ilginç gelir.

Elizabeth Wurtzel: Benim hastalığım beni yaratıcı kıldı. Ama yine de benim hastalığım.

Sylvia Plath: Kafamı topladım, biraz daha iyi oldum. Ama her an, her an yeni bir çatlakla parçalanabilirim.

Virginia Woolf: Yazmak, hayatta kalmak için bir yol olabilir.

Ernest Hemingway: "Bir insanın gerçekten deli olmasının tek sebebi, normal bir dünyada sağlıklı kalabilmek için gereken akıl sağlığından daha fazla akıl sağlığına ihtiyaç duymasıdır."

Yukarıda gördüğünüz eserler ruhsal sorunları olan ressamlar tarafından yapılmıştır.

Winston Churchill: Bana zihinsel hastalığı olan bir kadının seçme hakkını vermek istiyorsunuz? O zaman ona bir tabanca verin.

Thomas Szasz: Psikiyatri bir aldatmacadır ve insanların özgürlüklerini kısıtlamak için kullanılan bir silahtır.

Michel Foucault: Psikiyatri, hastanın toplumun normlarına uymaması durumunda onu kontrol altına almak için kullanılan bir disiplin aracıdır.

Stigmalar

- Ruhsal hastalıklar gerçek birer hastalık değildir.
- Ruh hastaları kurumlarda kilitli tutulmalıdır.
- Ruh hastası olan birey asla normal yaşamına dönemez.
- Ruh hastaları tehlikelidir.
- Ruhsal bozukluğu olan bireyler ve gençler acı çekmezler.
- İyileşen ruhsal bozukluğu olanlar gerçekten önemli veya sorumlu pozisyonlara uygun olamamaları nedeniyle düşük iş seviyelerinde çalışabilir.
- Ruhsal bozukluğu olan kişiler kendi hataları nedeniyle hastalanırlar. (Avcil, Bulut, & Hızlı Sayar, 2016)

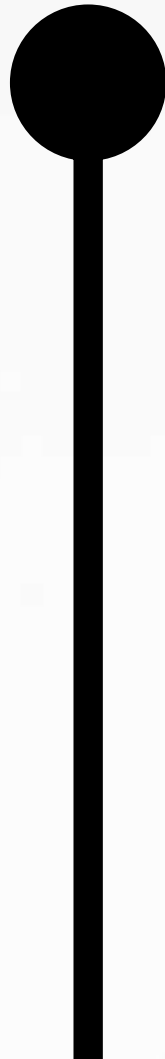

İlgilisine:

<https://evrimagaci.org/zihinsel-bozukluklara-sahip-insanlara-yaklasim-zaman-icinde-nasil-degisti-12346>

Özel Eğitim Köşesi

Vunay Esila Yavaş & Zeynep Arıtoprak

Engelliler Haftası: Eşitlik ve Toplumsal Farkındalık İçin Bir Fırsat

Kasım 2022'den beri bölümümüz bünyesinde "İsmail Tosunoğlu Özel Eğitim Uygulama Okulu" ile karşılıklı anlaşarak sosyal sorumluluk projesi yürütmekteyiz. Bu projede, özel gereksinimli çocuklar ile pek çok açıdan bağlar kurduk ve güzel ilişkiler edindik.. Az da olsa yararının dokunmasını isteyen gönüllü öğrencilerimiz bu anlamlı projeye ilk günlerinden beri destek vermeye devam etmekte.

0-16 Mayıs tarihleri arasında kutlanan Engelliler Haftası, engelli bireylerin yaşamlarına dikkat çekmeyi ve toplumsal bilinci artırmayı hedefler. Engellilik sadece bireysel bir durum olmaktan çok, toplumun sorumluluğunda olan bir konudur. Bu hafta, özel gereksinimli bireylerin günlük hayatta karşılaştığı zorluklara dikkat çekmek, destek olmak ve birlikte daha eşitlikçi bir toplum oluşturmak için; bireylerin eşit haklara sahip olması ve topluma katılım sağlaması için bir çağrı niteliği taşır.

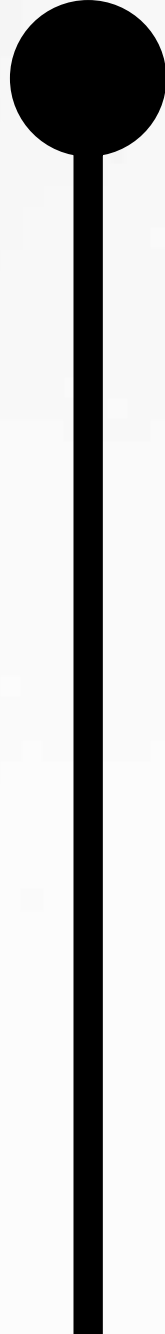

Engelliler Haftası, engellilik konusunda farkındalık yaratmak ve toplumun engelli bireylere destek olmasını teşvik etmek amacıyla etkinliklerle dolu bir zaman dilimidir. Erişilebilirlik, engelli dostu binalar, ulaşılabilir ulaşım ve iletişim araçlarının engelli bireylere uygun hale getirilmesi gibi konular öne çıkan ve desteklenen projelerdendir. Bu hafta boyunca düzenlenen etkinlikler, seminerler, paneller, sanat etkinlikleri ve spor etkinlikleri gibi çeşitli etkinlikler aracılığıyla da engelli bireylerin potansiyellerini keşfetmeleri ve toplumsal eşitliği desteklemeleri teşvik edilir.

Bu hafta, hepimizin engelli bireylerin yaşamlarını kolaylaştırmak için birlikte çalışması gerektiğini, her gün olmasa da en azından yılda bir kere bize hatırlatma görevini üstlenir. Engelliler Haftasını desteklemek ve engelli bireylerin yanında olmak, insanlığa duyduğumuz saygının bir göstergesidir. Engelliler Haftası, toplumsal bilincimizi artırmak ve engelli bireylerin haklarını ve ihtiyaçlarını anlamak için tecrübe edinebileceğimiz alanlar yaratır. Unutmayalım ki her bireyin özerk benliğe sahip olarak; özgürce hissedebildiği bir dünya için çaba göstermek, hepimizin sorumluluğudur. Engelli bireylerin yaşamlarında eşitlik ve destek sağlamak için elimizden geleni yapalım ve engelleri birlikte aşalım.

Etymology

Zeynep Arıtoprak

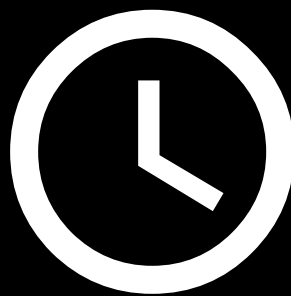

Time

[tahym]

The etymological origin of the word "time" goes back to its Old English roots, which have passed into English. The English word "time" is derived from the Middle English word "time" or "tyme". [tahym] related words: age, date, day, era

When we trace the origin of the word "time" even further back, we reach the Proto-Germanic language and then the Proto-Germanic language. Based on this, it is thought that the word "time" was used as "tīmō" or "tīmōnā" in Proto-Germanic.

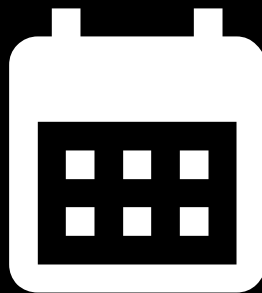
Calendar

[kal-uhn-der]

The etymological origin of the word "calendar" is based on Latin. This word is derived from the Latin word "calendarium". [kal-uhn-der] related words: agenda, chronology, journal, bulletin

The word "calendarium" means a list or calendar in which the important days in the Roman calendar are recorded. This term is based on a term called "calends", which represents the first day of the month in the Roman calendar.

Going even further back, the word "calendarium" has its origins in the Latin word "calare". "Calare" is a verb meaning to call or announce.

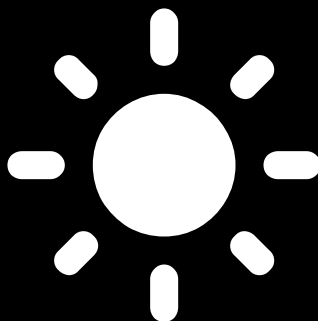
Day

[Dey]

The etymological origin of the word "day" dates back to the Proto-Germanic language. [dey] related words: time, period, light, generation

- One source states that the word "day" derives from the Proto-Germanic word "dagaz", meaning "day". It also states that it is related to similar roots in English, German and other Germanic languages.
- Another source explains that the word "day" derives from the Proto-Germanic "dagaz" or "daganą" and means "brightness, day".
- In addition, another source states that the word "day" derives from the Proto-Germanic word "dagaz" and represents the duration of a day. It also states that it is related to similar roots in other Germanic languages.

All the sources show that the word "day" dates back to Proto-Germanic and has the meaning of "day".

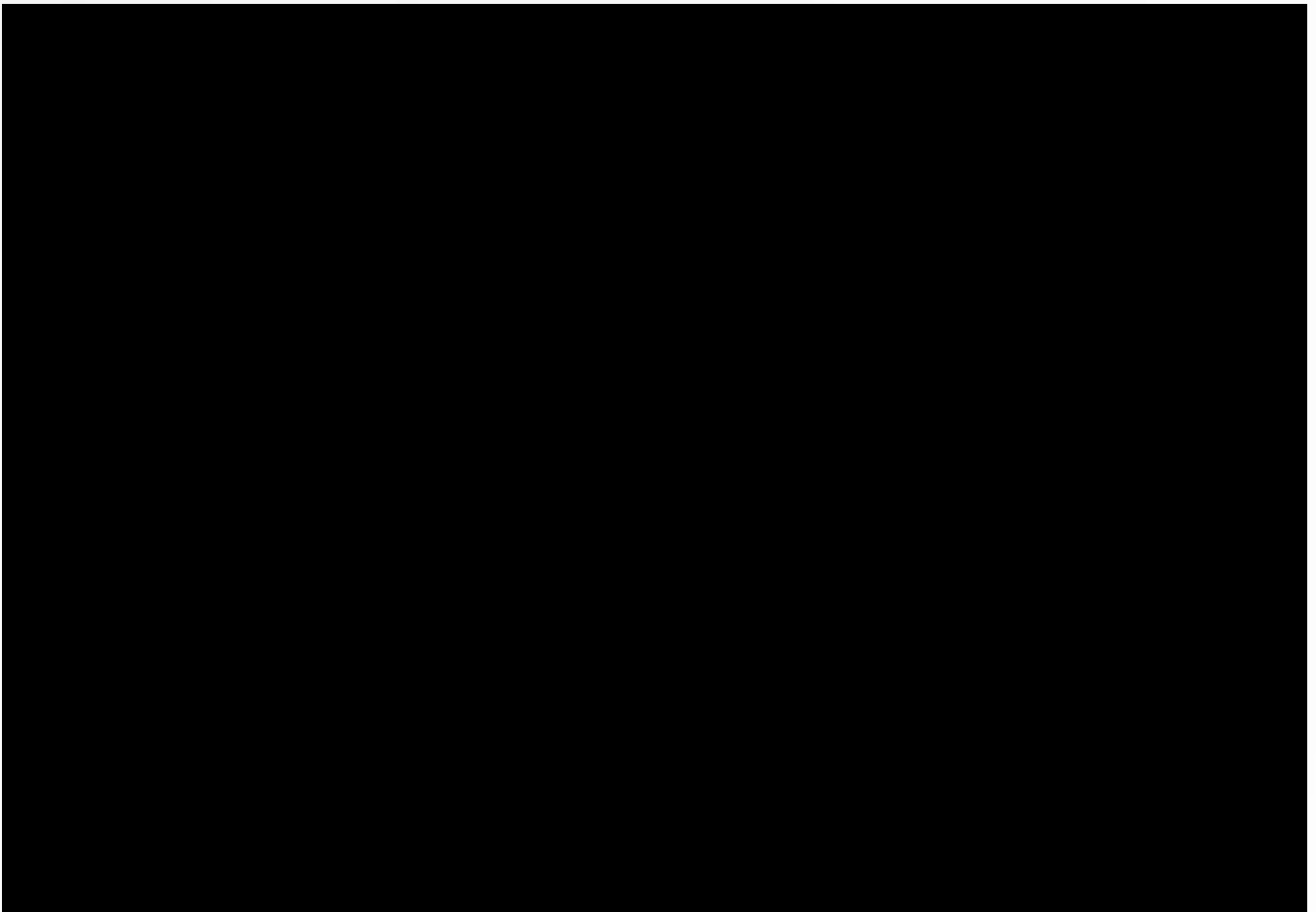

Nothingness

[nuhth-ing-nis]

The etymological origin of the word "nothingness" is rooted in English. It is formed by adding the suffix "-ness" to the word "nothing". [nuhth-ing-nis] related words: pettiness, smallness, unimportance, worthlessness

The origin of the word "nothing" goes back to Middle English "nothing" or "nathing" and even further back to Old English "nān þing" or "nāthing". This word is a combination of the words "no" (no, not) and "thing" (thing).

Hour

[ouuhr, ou-er]

The etymological origin of the word "hour" is based on Latin. [ouuhr, ou-er] related words: freedom, age, day, moment

- One source states that the word "hour" derives from the Latin word "hora". "Hora" is also taken from the Ancient Greek word "hōrá", meaning "hour, period of time".
- Another source explains that the word "hour" is of Latin origin and derives from the word "hora". It also states that this root is related to the Ancient Greek word "hōrá".
- Also, third source states that the word "hour" derives from the Latin word "hora" and represents a period of time or a specific duration.

All the sources show that the word "hour" is of Latin origin and derives from the word "hora".

Season

[see-zuhn]

The etymological origin of the word "season" is of Latin origin. [see-zuhn] related words: fall, summer, interval, color

- One source states that the word "season" derives from the Latin word "sationem" or "satio". "Satio" means sowing seeds or planting crops, and over time it has evolved to mean season.

- Another source explains that the word "season" derives from the Latin word "sationem" or "satio" and originally meant a period of agriculture or crop cultivation. Later on, it expanded and gained the meaning of season.

- Third source states that the word "season" derives from the Latin word "satio" and represents the agricultural period or planting time. It also states that this root has acquired the meaning of season over time.

All the sources show that the word "season" is of Latin origin and originally represented the agricultural or crop planting period. It is stated that its meaning has expanded over time and gained the meaning of season.

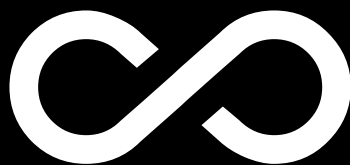
Infinity

[in-fin-i-tee]

The etymological origin of the word "infinity" is based on Latin. [in-fin-i-tee] related words: boundlessness, eternity, myriad, space

- One source states that the word "infinity" derives from the Latin word "infinitas". "Infinitas" means limitlessness, infinity.
- Another source explains that the word "infinity" derives from the Latin word "infinitas". It also states that the origin of this word goes back to the Ancient Greek word "apeiros".
- Third source states that the word "infinity" derives from the Latin word "infinitas" and means limitlessness, infinity.

All the sources show that the word "infinity" is of Latin origin and derives from the word "infinitas".

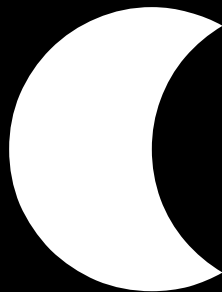
Space

[speys]

The etymological origin of the word "space" is Middle English and Old French. [speys]
related words: blank, area, capacity, distance

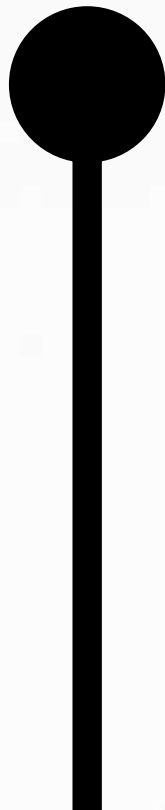
- One source states that the word "space" derives from the Middle English word "space" or "spacen". It also states that it is related to the Old French word "espace".
- Another source explains that the word "space" is of Middle English and Old French origin. It states that the Old French word "espace" has the same meaning.
- Third source states that the word "space" is of Middle English and Old French origin and is also related to the Old French word "espace".

All the sources indicate that the word "space" has Middle English and Old French origins and is related to the Old French word "espace".

Sizden

Gelenler

Mermer

Bugün artık hayatta olmayanların, yaşamayanların evine gittim.
Kavurucu yaz sıcağının altında, eriyip bittim.
Bugün ilk defa ziyaretinize gelmiş gibiydim,
Söylesene anne; neden beni tebrik etmedin?
Sen beni kutlamadın ama ben kendimle gurur duyuyorum.
İlk defa ağlamadım mezar taşlarının başında.
İlk defa tutabildim kendimi, utandırmadım ruhlarını.
Sanırım biraz olgunlaştım, biraz da yaşlandım.
Toprağını okşadım, duydu mu acaba?
Ölüm gerçekten idrak edilmesi zor bir olgu.
Bir kartal geldi aklıma, yüzünde huzurlu gülümsemesiyle yatıyordu metal masada.
Dudaklarındaki ufak tebessüme ve bedenindeki duru dinginliğe bakakaldım,
Ölümü ilk anladığım an sanırım o zamandı.
Bak Ayşe, senin için de geldim.
Belki yanımda olsaydın yapacağımız her şeyi ezberledim.
Olmayışına ağladım, hiç yaşayamayışına ağladım.
Ölümü ilk anladığım an sanırım o zamandı.

İşte Hala Buradayım

İşte hala buradayım. Ama hissettiklerim o kadar farklı ki. Geçen yılların ardından aynı duyguları hatırlamak daha doğrusu hatırlayabilmek... Yere serilmiş uzun uzun soluklanıyorum, içime giren oksijeni hissetmekte güçlük çekiyor olsam da iyi hissettiriyor beni. Yerler çimen, biraz kuru toprakla karışık ama bazı yerlerinde çıkmaz olmuş, azalmışlar ve oldukça çirkinleşmişler. Buraya adım adım yürüdüğümde anlamalıydım nedenini. Artık sadece uzun yola giden insanların, sadece yirmi dakikalığına durduğu bomboş bir yerdi burası. Beş metre uzağındaki çeşmede bile, ucuz kendisine faydası olmayan bir sabun bile yoktu. Akmıyordu çeşme, bir iki damla dahi olsa. Eğer öyle olsaydı anlardım burada nadiren de olsa yaşanmış güzel anıların var olduğunu. Gökyüzüne bakmaya devam ettim gözümü hiç kırpmadan. Gözlerim birkaç parıldayan yıldız aradı ama yoktu. Gökyüzüm bile değişmişti. O güzel maviliği daha önce hiç görmeseydi gözlerim, bu zifiri gökyüzünde huzur bulabilirdi.

Ayakkabılarımın bağı var olmayan bir düğümle bağlıydı ama ona rağmen yere uzanıyordu uçları. Üzerimdeki beyaz tişört çamura bulanmış olmasına rağmen güzel görünüyordu ya da ben öyle düşünmek istiyordum. Onun üstünde çok ince, içi fileli olan bir eşofman üstü vardı. Saçma sapan renk uyumu ve sağladığı sıfır rahatlıkla bütünleşmişti benimle. Bu kadar ince olması onun çabuk yırtılmasına sebep oldu. Sen de çok iyi biliyorsun ki tek sebep bu değildi. Saçlarımı geriye doğru attım yaralı ellerimle. Sadece bir morartı vardı gözümün altında. Ama belli bile olmuyordu. En azından kimse onu birinin yaptığını düşünmezdi. Eğer kollarımdaki izleri görmeselerdi. Kurumuş dudaklarımla gülümsemeye çalıştım. Yaptığım her harekette yeniden kanamaya başladı dudak çatlaklarım. Fısıldadım kendi kendime, bir başkasının duymasını istemiyormuşcasına... Oysa şuan bir sahnede gibiydim Godot'yu bekler gibi. Belki bana kızgındı tüm olanlar için. Nasıl oldu dedim öylece... Nasıl değişti bu kadar her şey? Hayatımı şekillendirdiğine inandığım tüm o detaylar bir cam gibi parçalandı birden. Muzur bir gülümsemeydi yüzüme yerleşen yaşamadığım anları dahi bir anı gibi gördüğümü fark ettiğim an. Burada mıydım sahiden? Önemli değildi bu artık. Yavaşca indim bu sahneden.

CENNETİN BAHÇESİ

Hava açıktı, gökyüzü masmaviydi, ılık bir meltem esmekteydi, gün pencereden bakan herkesi adeta kucağına çağırıyor gibiydi. Ekim ayının henüz başlarında bu yazdan kalma hava insanın yaşama sevincini ortaya çıkarıyor, üstelik yer yer gelen çocuk ve kuş cıvıltıları ile rüzgarın hafifçe yerlerinden oynattığı ya da dallarından ettiği kuru sonbahar yapraklarının tok hışırtısı doğaya kulağını kabartıp da dinleyen herkesin içini kıpır kıpır ediyordu. İşte tam o gün Eva beşinci kattaki evinin balkonunda taburede oturmuş, kollarını balkon demirlerine, başını da kollarının üstüne yaslamış, mahallenin karşısındaki parkta bir kediyi kuyruğundan tutup yakalamaya çalışan dört oğlan çocuğunu izliyordu. Zavallı hayvancık öylesine kapana kısılmıştı ki tüyleri kabarmış, kulakları arkaya yatmış tortop bir biçimde oldukça sinirli bir bakışla hınzır çocukların arasında tek savunma silahı olan pençesini bir oraya bir buraya savurup düşmanlarını korkutmaya çalışıyordu. Her hedefine ulaşamayan pati hamlesinde çocuklar kahkahalarla gülererek daha da saldırganlaşıyordu. Çat! Pat! Derinlerden bir yerlerden gelen kırılan, düşen tabak sesleri... Eva başını doğrultup evinin içini dinledi. Sesler kesilmiş gibiydi. Birden kuvvetlice esen rüzgar içini ürpertti. Taburesini sertçe itip terliklerini sürüye sürüye evin içine daldı. Kocasını başını iki elinin arasına almış, bir elinde sigara, evlerindeki hatırı sayılır tek eşya olan, bir zamanlar açık mavi, şimdi üzerinde türlü sigara yanığı, is lekesi ve küllerden neredeyse rengi görünmeyecek durumdaki çekyatların üzerinde oturmuş çıplak fayansları izliyordu.

Eva ayaklarını gerçekten gürültülü bir şekilde fayanslarda sürüyerek elleriyle plastik mutfak masasının altındaki dibinde silik soluk türlü türlü resimler bulunan porselen tabak parçalarını topladı, sanki bu iş için üretilmiş bir makineymiş gibi bu parçaları tek tek mekanik hareketlerle çöpün içine koydu. Genişçe bir parçayı tam çöpün içine koymuştu ki, bırakmak yerine kaldırıp şöyle uzunca bir baktı. Bu şekilsiz porselen parçasında henüz silinmemiş bir resmin yarısı vardı. Bu yarımdan anlaşıldığı kadarıyla resimde koskocaman hasır şapkası ve kırmızı etekleri brodeli elbisesiyle gün batımında uçsuz bucaksız yeşil otların içinde koşan, bir elinde de minik bir orkide buketi tutan bir kadının arkadan görünümü vardı. Ah... Bu tabağı ne çok severdi. Bir zamanlar ablasıyla yemek masasından bu tabağı kapmak için her akşam ettikleri minik kavgalar, daha sonra da tabaklarını annelerine itiş kakış uzattıp yemeği önce alabilmek için verdikleri mücadeleler, ablasının turuncu saçlarına taktığı minik kurdeleler sırf kendi sarı saçlarında bu kadar dikkat çekmiyor diye her seferinde içinden geçirdiği kıskançlık ve imrenme duyguları, bunların hepsi kısa, kopuk bir an gibi kırık porselen parçasının çatlak kenarının üzerinde gözlerinin önünden geçti. Bütün bunları yaşayan kişi o muydu? Eğer bunları yaşayan oysa şu andaki Eva kimdi?

NEBAHAT HANIM

Hakkında öyle septik düşüncelere kapıldım ki Nebahat Hanım
Bir kelime silsilesi koca bir dağın en yağışlı bölgesinde susuz bıraktı beni
Geçenlerde öğrendim ki cehennemın soğuk tarafı da varmış,
Nebahat Hanım neden beni hiç tembihlemedin?
İtiraf et kaç gün önce öldürdün beni?

Takatim hiç kalmadı Nebahat Hanım
Huysuzlanıyorum, sinirleniyorum, yüzüm otantik bir Afgan halısı gibi savaşın
ortasında örülmüş
Sanırım bu yüzden her suret bende başka bir yıkım görüyor.

Mahmurluğu rendeliyorum üstüme Nebahat Hanım
Seni bir solukta bitirmekten korkuyordum ya, korkmama gerek kalmadı çünkü seni
artık anlayamıyorum
Kendimden beklemezdim oysa
Gittiğinden beri sırtımı sadece aynalara yaslıyorum.

10.01.2020

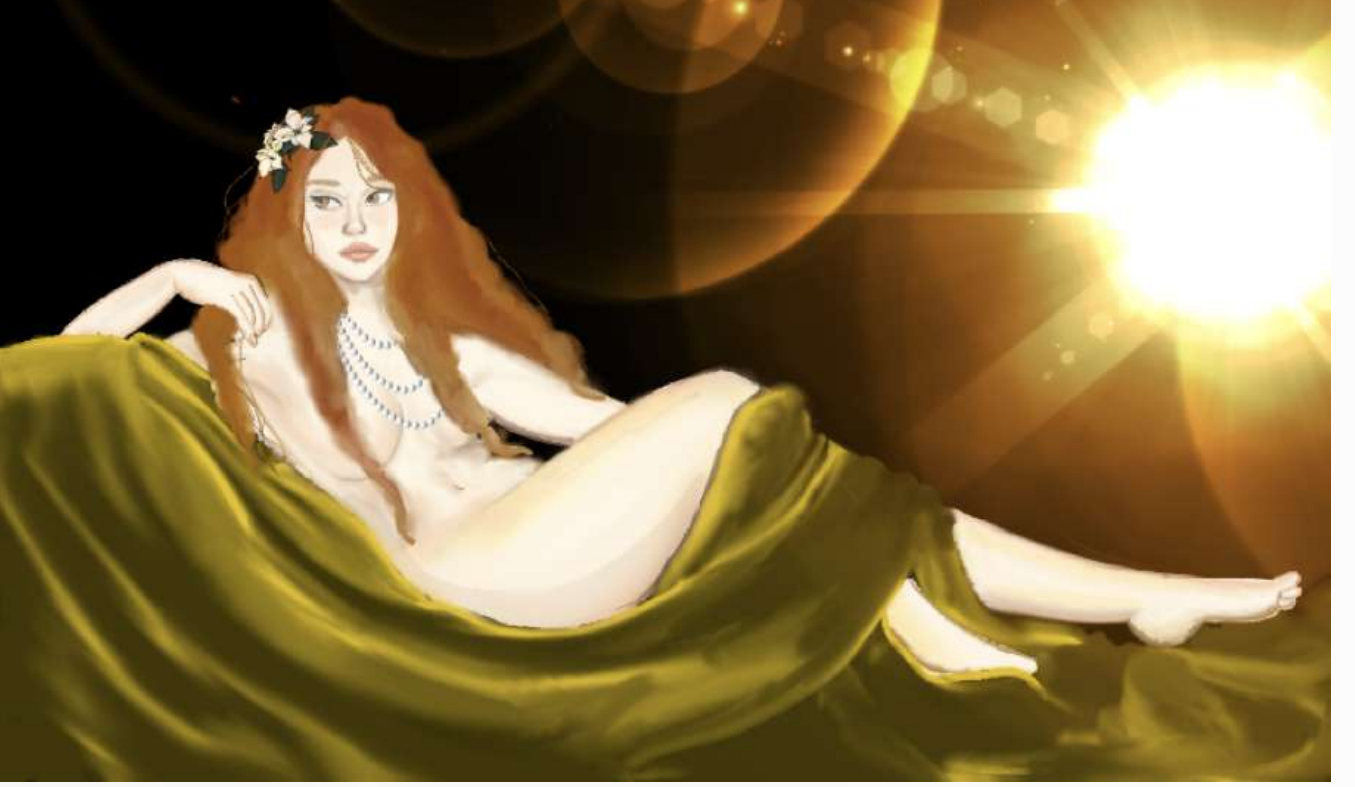
Bin Gemiyi Denizlere Süren Yüz
Translated by Güliz UĞUR

Bu yüz müydü, bin gemiyi denizlere süren,
Ve yakan İlium'un çatısız kulelerini?
Tatlı Helen, öpücüğünle ölümsüz kıl beni.
Ruhumu emdi dudakları: bak nereye uçuyor şimdi!
Gel, Helen, gel ve kavuştur ruhumu bana yeniden.
Burada yaşayacağım, dudaklarında cennet.
Ve cüruf, Helen olmayan her şey.
Paris olacağım, ve aşkına
Yanacak Wittenberg, Troya değil;
Ve savaşıacağım güçsüz Menelaus ile,
Ve bezeyeceğim tüylü armamı renklerinle;
Evet, vuracağım Aşil'i topuğundan,
Ve döneceğim öpücüğü için Helen'e.
Daha aydınlık yüzün, akşam semalarından
Binlerce yıldızın güzelliğiyle sarılan;
Daha parlaksın sen, yanan Jupiter'in
Talihsiz Semele'ye görüldüğü andan;
Daha güzelsin sen, serkeş Arethusa'nın
gök mavisi uzanan kollarında uzanan
göklerin sultanından;
Ve ancak sen olursun sevgilim, başkası değil.

The Face That Launched A Thousand Ships
by Christopher Marlowe

Was this the face that launch'd a thousand ships,
And burnt the topless towers of Ilium?
Sweet Helen, make me immortal with a kiss.
Her lips suck forth my soul: see where it flies!
Come, Helen, come, give me my soul again.
Here will I dwell, for heaven is in these lips,
And all is dross that is not Helena.
I will be Paris, and for love of thee,
Instead of Troy, shall Wittenberg be sack'd;
And I will combat with weak Menelaus,
And wear thy colours on my plumed crest;
Yea, I will wound Achilles in the heel,
And then return to Helen for a kiss.
O, thou art fairer than the evening air
Clad in the beauty of a thousand stars;
Brighter art thou than flaming Jupiter
When he appear'd to hapless Semele;
More lovely than the monarch of the
sky In wanton Arethusa's azur'd arms;
And none but thou shalt be my paramour!

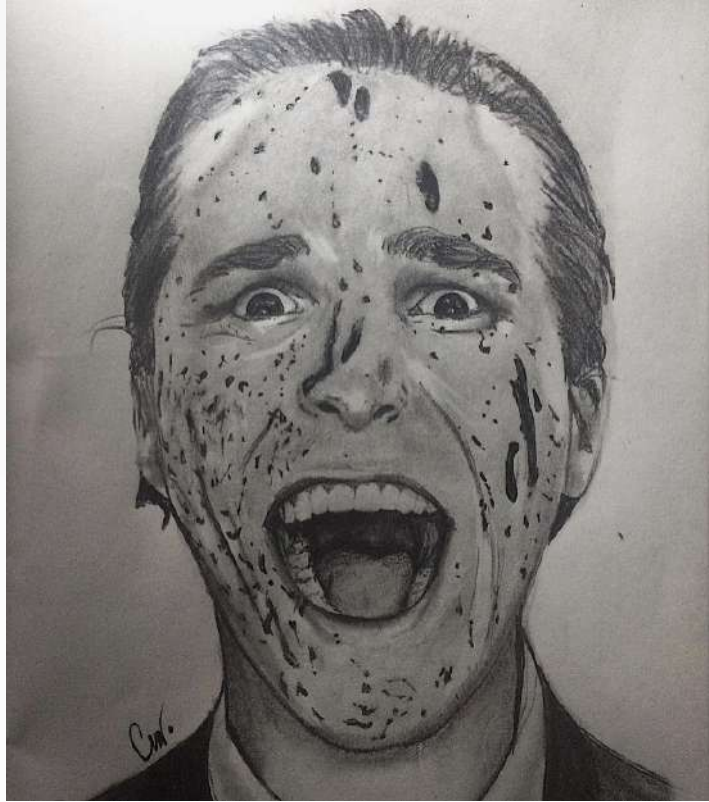

Afrodit

We are drowning in information
but starved for knowledge

American Psycho (Film) - Christian Bale

Kaynakça

Zamanın Edebiyattaki Yeri

<https://www.antoloji.com/corak-ulke-2-siiri/>

<https://www.litcharts.com/poetry/t-s-eliot/the-waste-land>

<https://www.sparknotes.com/shakespeare/hamlet/>

Jane Austen-Persuasion/ kitabın kendisi

Ayın Mitolojik Karakteri

Edith Hamilton - Timeless Tales of Gods and Heroes

Donna Rosenberg - World Mythology

[https://en.wikipedia.org/wiki/Dione_\(mythology\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Dione_(mythology))

https://en.wikipedia.org/wiki/Aphrodite_of_Knidos

Open AI

Lana Del Rey

https://en.wikipedia.org/wiki/Lana_Del_Rey

https://tr.wikipedia.org/wiki/Lana_Del_Rey

<https://genius.com/12964424>

<https://chat.openai.com/>

<https://www.meraklirakun.com/2015/12/sark-yazmak-bolum-2-sarknn-yaps-ve.html>

Monet

[https://en.wikipedia.org/wiki/Gare_Saint-Lazare_\(Monet_series\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Gare_Saint-Lazare_(Monet_series))

<https://smarthistory.org/monet-the-gare-saint-lazare/>

<https://artincontext.org/gare-st-lazare-by-claude-monet/>

Film kaynağı: <https://filmustage.com/blog/the-mastery-of-david-fincher/>

<https://filmustage.com/blog/the-mastery-of-david-fincher/>

Ayın Önemi

www.sparknotes.com
interestingliterature.com
www.academia.edu
www.studysmarter.co.uk
edubirdie.com
www.litcharts.com
www.123helpme.com
www.literaturewise.in
pinkmonkey.com

Etimology

1. Harper, D. (n.d.). Online Etymology Dictionary. <https://www.etymonline.com/>
2. Merriam-Webster. <https://www.merriam-webster.com/>
3. American Heritage Dictionary of the English Language. <https://ahdictionary.com/>
4. Oxford English Dictionary. <https://www.oed.com/>
5. Dictionary.com <https://www.dictionary.com/>

I wasted time, and now doth time waste me.

Web Adresi:

www.haloedebiyat.wordpress.com

Instagram:

@haloidergisi

Eser alımı:

haloidergisipau@gmail.com